

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrinji-utca sarkán, I. ső emelet,
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adnak vissza.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,
hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek adatai fűzöndők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 ft — Félévre 4 ft — Negyedévre 2 ft.
Néptanítóknek egész évre 6 ft — Félévre 3 ft — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
Vasárnap és esütőrtökön.

A nemzet halottja.

A magyar parlament önmagát tisztelte meg, midőn Andrassy Gyula gróf szellemének kegyeletteljesen bemutatva hódolatát. Az országgyűlés mindkét házában, a mély gyász méltó kifejezései történtek az elhunyt államférfiért, kifejezések, melyek a legtisztább világításba helyezték Andrassy szellemi nagyságát és hazafias érdemeit. Ritkán teljesítette hivatását becsületesebben a parlament, mint ezen benső megemlékezés által; hivatását, hogy a nemzeti akarat kifejezője legyen. Mert az egész nemzet a Kárpátok szírtjeitől az Adria partjáig érzi a fájdalmat, mely egyformán megindító kifejezést talált a főrendek körében és a képviselőház ternében. A király palotájától a pörkunyóháig minden kedélyen átrezg a siró gyász a pótolhatatlan után s fájdalomteljesen irányulnak a tekintetek Terebas felé, melynek anyaföldjében örök nyugalomra eltemettetett. Valóban illő volt az országgyűléshez, hogy megadja a közbánatnak egy nemzeti gyász szentségét és blyegét s már a bánat első órájában megállapítsa a módot, mint rójjá le a haza hálatartozásának adóját nagy fia emléke iránt. A közvélemény megelégedéssel fogja jóváhagyni ezt a parlamenti akust, mert nem ismeri félre a hervadtan érdemeket, melyeket gróf Andrassy Gyula a haza és trón körül szerzett. Nem ismeri félre érdemeit, hálatelten méltányolja odaadásteljes működését, melynek Magyarország modern alakját, a monarchia pedig konszolidált nagyhatalmi állását köszönheti.

Nem a mostani generáció feladata, Andrassy történelmi képét megrajzolni. Csak nemzedékek, melyek az idők távolsága által választatnak el napjainktól. fogják az ő világtörténelmi alakját, hatalmas alkotásainak merész körvonalait tiszta pillantással szemlélhetni. Tettei

nem egy oldalát töltik be a világtörténetnek s eszerint csak a világtörténet van hivatva, örök időkre érvényes ítéletet mondani. De a mi feladat nemzedékünknek jut, az a halás megemlékezés róla s hű követése ama nagy tradícióknak, melyek a halhatatlan halotról az előkre maradnak. Miben állnak e tradíciók? Korunk történetének annalesai fennen s érthetően hirdetik. Gróf Andrassy minden erejét utolsó parányáig a haza önzetlen szolgálatának szentelte: küzdött a hazáért vérzattata csatamezőkön, elszenvettedette a szankciókat minden keserűséget, népeért, alig érkezett haza, a politikai küzdelem forró zajába vetette magát s fáradhatatlan küzdött az erőszak ellen, mely Magyarországot államiságának biztosítékaitól akarta megfosztani.

Ez a fáradhatatlan, önfeláldozás s önzetlen hazafias törekvés az első hagyomány, melyet a megholt hagyott nemzetének. Midőn a merev negacio közjogi téren kénytelen volt helyet engedni a pozitív alkotásnak, legfőbb gondoskodása volt Andrassy az, hogy a magyar államiság követelményei mindig a legtisztább összhangban legyenek a dinasztikus érdekekkel, mert gyakran kifejezte, s mindig vallott meggyőződése volt az, hogy csak a korona s nép közti zavartalan összhang lehet mindkettőnek jólétére a kezesség. Király és nép ertsék meg egymást, mert a hol ez az egyetértés hiányzik, ott zavarok hasogattak a nemzeti életet s válságok ingatják a trónt. Andrassy ezen meggyőződéséből eredt törekvése és büszke működése a kiegyezés érdekében. Az irt megszüntetni, királyt és nemzetet létesitem, neki feyessen sikerült. A trón erőssége ma a magyar nemzet odaadó szeretete, valamint nemzeti erők gyökerei a dinasztikus érdelemből veszik a virágzás nedveit. Tan hagyomány, melyet Andrassy Gyula gróf a magyar népek nagy.

Képtelenség lévén magas szellemszárnyalása után

törni, zsenijét ama régiókba követni, hova oly könnyen s oly merészen felnyomult, ravatalalán csak fogadalmat tehetünk, — írja a „Pester Correspondenz,” — hogy követjük erényeinek példáját, világító előkép gyanánt folyton szemünk előtt tartjuk hazafias jellemét. Hogy megbecsüljük emléket, Magyarországnak tisztelnie kell az ő dicső tradíciót: hogy iránta halátlanok ne legyünk, e népek tántoríthatatlanul ama ösvényen kell előrahataladnia, melyet fiainak e legkitűnőbbike jelölt ki eléje.

POLITIKAI HIREK.

* **Karlóezán** a szerb metropolitai egyházi tanács e hó 17-én ülést tartott, s ekkor — mint a Branik írja — felolvasták a miniszterelnök leiratát, mely szerint a király megengedte, hogy a szerb egyházi kongresszus ápril 12/24 üljön össze a patriarkha megválasztás végett. Egyuttal a miniszterelnök felhívja a szerb metropolitai egyháza tanácsot, hogy az 1871. évi választási képviselők megválasztása iránt a szükséges intézkedéseket tegyette, s a kongresszus összejövetele előtt közölje a miniszterrel az összes megválasztott képviselőknek egyházmegyék szerint összeállított jegyzékét. A metropolitai tanács emélfogva elhatározta ezt az összes aparchiális adminisztratív bizottságokkal közölni, s ugyanazokat felhívni, hogy a választásokat a kongresszus összejövetele előtt két és három héttel eszközöljék.

* **Monarchiánk és a munkás-kérdés.** Kálnoky gróf külügyminiszter budapesti tartózkodása alatt Tisza miniszterelnökkel a többi közt abban is megállapodott, hogy az osztrák magyar monarchia is részesvesz a német császár által indítványozott nemzetközi konferencián, a munkás-kérdés szabályozása érdekében.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Serenade.

Éjféli is már elmult s én virrasztok egyre,
Hej, folyton gondolok édes kedvesemre . . .
Bizonyosan alszik, álmodik szépeket,
S álmaiban bejár mennyországot, eget.

A hold fenn az égen oly szépen világít,
Lenn egy tuesök zengi magányos danait;
Minden egyéb néma, még levél sem mozog,
De eszt, im ajtómon valaki bekopog.

„Szabad” — mondom s benyit; elébe sietek:
Hát tündér, ki forrón szorít velem kezét,
Nyájasan néz reám, hozzám közel vonul,
Mig szívem örömtől elfogul elszorul.

Olyan ismerősek vonási, oly szépek,
Hol is láttam már e büvös-bájos képet,
Hogy is került hozzám ilyen igéző lény?
Kinek arcán ragyog tulvilági szent fény?

Bájos tündér minék jösz kiesi szobámba?
Nem így helyre való ily teremtés lába!
Ékes palotába oda való egy te,
Selyem szőnyegekhez, bársony kerevetre!

Szegény tudós vagyok, szobám nem lesz e szűk?
Ételim italim mind nagyon egyszerűk,
Szívem — lelkem imád, elég lesz szerelme,
Végtelen szerelme egy hosszú életre?

Tündérem ajkait ajkaimra tette,
Csóközönben hével, kéjjel megfűrészte:
Nem kell nekem bársony, nem kell nekem selyem,
Elég, ha kedvesem forrón megölelem.

Elég ha királyné szivedben én vagyok,
Ígaz hű szerelmed kincsénél jobban ragyog.

Jóságod lesz nekem örök kincsese bánya,
Ölelő két karod üdvömmek tanyája.

Álom volt ez, és én álommal bejárjem:
Nem lesz Évám az én imádot tudódom?
Szerelemmel szívem esordultig van telve,
Egy hosszú életre elég lesz szerelme?

Molnár Izsó.

A lalkész párba.

(Vége)

Lys az abbé kiterjesztett karjai közé vetette magát; az abbé hallotta szívét a maguén hangosan dobogni, s néhány pillanatig szorosan átölelte tartották egymást.

És most, gyermekem, — mondá, szeliden kibontakozva — térdejl le és imádkozzál ezért az emberért, aki meghalni indult! . . . Szólanul haladt a három férfi a sekrestyén és a templom esarnokán át, melynek zordon homályában az örök mécs a szanktuarium előtt mint egy arany csillag ragyogott.

Az abbé elhaladt a főoltár előtt, keresztet vetett magára, s visszatolta nyikorgó rezeszeit egy alacsony ajtóhoz, mely őket a szabadba vezetett. A fagyos éji levegő arcukba esapott. Midőn az orosz átlépte a küszöböt, megböklött egy kőbe, melyről lába leszeszt.

— Vigyázz magadra, — figyelmeztető az abbé, — a temetőben vagyunk és a kő, amelyre léptél, sirt főd.

Még csak néhány lépést tettek a ciprusok és szomorufűzek közt, midőn az abbé megállott és Jánosnak megparanászta hogy a lámpát erősítse egy magas függő Krisztusképre. A sekrestyén engedelmeskedt és nyugtalanul ide-oda lebegő, az éji szélvész által korbácsolt lámpafény csakhamar a templom fehér falára rajzolta a pap és a kozák óriásilag nagyított árnyait.

Erre az abbé miután keresztet vetett magára, baljával megragadta a kardot.

— Rajta! — kiáltá a kozáknak. A tiszt letörölte homlokáról a hideg verítéket és lassan kardot húzott.

Mint villám cikáztak a hatalmas pengék a levegőben. Bigorne János ezalatt térdre állva a haldokló imáját rebegte: „Suscipe, Domine servum tuum . . .”

— Meg vagyok sebesülve! — kiáltott föl az abbé egyszerre és egy lépést hátrált.

A sekrestyén rémülten hozzáugrott. Az ellenfél pengéje megszeszt a kosáron és a félkört véresre horzsolta.

— A harezot lehetetlen folytatnia, kapitányom.

A tiszt is föllelegezve közelebb lépett.

— Védtelennel nem vereskézem, tisztelendő ur. Hiszen lehetetlen, hogy tovább fogassza a kardot.

— Helyre! — dörgé az abbé, jobb kezébe véve a kardot.

— A büntetnek, melyet ön elkövetett, ismeretlennek kell maradnia, mindent, ami rá emlékeztet, ki kell törlni és azért meg fogom önt ölni. — János, kösd a szekendőt szorosan kezem és a kard kosora köré . . . így — most csak karommal eshetik ki a kard. Előre, uram!

S előről kezdődött a harez, kísérve a sekrestyén halk imáitól, aki emez ünnepléses versekbe fogott:

Libera, Domine animam servi tui . . .

Sivitta keresők egymást a gyilkos pengék: mind hevesebbek, mind vérszomjazóbbak, mind embertelenebbek lettek a kozák támadásai. Végre megértette e párba borzasztó cseljét és eredeti vadsgága most lehányt magáról minden féket. Ez többé nem volt vivás ezek egy ragadozó vad állat ugrásai voltak, ez harezmodora volt a sivatag farkasának, aki az ukrainai végtelen síkságokon egy ugrossal ott esung a félelemtől ziháló lovak átharapott torkán.

De mintha érezből lett volna öntve, a szikla nyugalmával állott a pap a helyén és lába egy hajszálnyira sem tért le a vívó állásból. Csak jobb karja repült mint egy buzogány le s föl, a kozák örült támadásait visszaverve. Ekkor — egyszerre, midőn a hadnagy hátrahajolt és egy borzasztó csapásra készült, a pap karja hirtelen lecsapott örült gyorsasággal, keresztülvágta az orosz torkát, akinek feje nyögve koppan a kripta födelére.

— Elég neki, parancsnokom, — ujjongott a vén ember fölgorva. És az elesett arézába világított a lámpával. A levegő a halalos sebbe hatolt és véres hab ömlött ki a szájon.

— Legyen neki igralmas a mindenható, mint a hogy én megbocsátok neki — mondá az abbé mélyen meghatva. — Ves-sünk véget kínjának.

S miután földolozta őt, megadta neki a kegyelemföldést.

Andrássy-gyász.

Pénteken délelőtt 11 órakor érkezett a vonat a drága tetemmel, s a gyászoló családtagokkal a fővárosba. Minden állomáson kivonult a lakosság tisztelni a nagy halott előtt. A pályahától egész eszendően elvitték a drága elhunytakat teemait az akadémiá palotájába. A részvét impozánsul nyilvánul. Az osztrák képviselőház febr. 18. tartott ülésén Schmolka elnök emlékeztet meg a legmegőbb szavakkal Andrássy Gyula gróf érdemeiről. Beszédet a ház tagjai állva hallgatták végig.

A magyar országgyűlés mindkét háza febr. 19-én adózott hazánkba emlékének. A képviselőház ülésén a kormányelnök bterjeszté az Andrássy szobor felállításáról szóló törvényjavaslatot.

A főváros közgyűlése elhatározta, hogy Andrássy teteméi számára a keresési sírkertben mauzóleumot emel, de a gyászoló család ragaszkodik ahhoz, hogy Andrássy Gyula gróf a tőke-terebesi családi sírkertben pihenjen.

Részvétiratok érkeztek a családhoz a felségétől a királytól és a királynétól, az uralkodóház számos tagjaitól, a monarchia mindkét államának kormányától, a közös miniszterektől, a diplomácia és a főrendek köréből.

A király legfelsőbb kézírata, melyet egy külön udvari futár vitt Voloscsába az özevgy grófnak, következőképen hangzik:

„Kedves grófné! Melyen megilletővé intézem Ön-höz e sorokat, hogy felejtetlen férjének elhunyt fölött legbensőbb részvételem kifejeztem.

Érzem egész nagyságot a gyász vesztésének, mely bennünket ért, mert a boldogultban, kiből ön szeretett férjét, a haza pedig legnagyobb és legjobb fiainak egyikét siratja, én is mély bánattal gyászolom kedvelt híveimet, ki lovagias jellemmel párosult fenkölt szellemével évek során át legjobb tanácsadóim egyiké volt, s kinek valódi hazafias és államférfiúi nagy érdemei az egész Monarchiában maradandó elismerésre számíthatnak.

Enyhítse a Mindenható Önnök és családjának méltó fájdalmát, melyben a dicsőültnek emlékét hálás érzéssel megörizve, ósztintem osztomok.

Budapestén, 1890. febr. 18-án.

Ferenccz József, s. k.

Erzsébet királyasszony részvétlírátára így hangzik:

Megszomorodva küldöm a grófnának legmelegebb részvételem kifejezését. Családjá sokat vesztett, de épp annyit vesztettek a király és a háza: én pedig leg-lívebb barátomat vesztettem benne.

Erzsébet.

A m. kir. honvédség nevében Fejérvári báró miniszter megleghangy részvétlírátot intézett Andrássy Tivadar grófnak és utasította a honvédség főmei parancsnokát, hogy a m. kir. honvédség nevében az elhunyt ravatalára díszes koszorút helyezzen. A koszoru szalagját, melyet Budapestről küldenek, ez a fölirat ékesíti: „A m. kir. honvédség — első miniszterének.

A nemzeti kaszinó.

A kaszinó választmánya részvételem kifejezésére a következőket határozta el: A megboldogult ravatalára a kaszinó díszes babérkoszorút tesz. A budapesti beszen-telésen és a Terebesen végbemenő temetésen Károlyi István gróf vezetésé alatt a kaszinót nagyobb küldöttség fogja képviselni. Az özevgyhez a választmány tagjai által aláírt részvétlírátot intéz. A kaszinó a temetés után tartandó választmányi ülésen állapítja meg, hogy Andrássy gróf emlékét mely alakban fogja megörökíteni.

Andrássy érdemjelei:

Csikszentkirályi és krasznahorkai Andrássy Gyula gróf 6 es. és apost. kir. Felsége valóságos belső titkos tanácsosa, I. oszt. spanyol grand, az aranygyapjas-rend lovagja, Szt.-István rend nagykeresztése, a porosz fekete sasrend, az orosz Szt.-András-rend és a többi császári orosz rendek, az olasz Annunziata-rend, a bajor Huber-rend, a szász rutakoronarend, a württembergi korona-rend, a francia becsületrend, a belga Lipót-rend, a görög Megváltó-rend, a portugali torony- és kard-rend, a török Osmaine-rend (brilliansokban) a badeni hűség-rend, a németalföldi oroszán-rend nagykeresztése, a Johannita-rend baillija és nagykeresztése, a svéd Serafin-rend lovagja, a sziamii korona-rend és a perza sah arczképenek (brilliansokban) birtokosa és több kisebb rend tulajdonosa.

A királyné a ravatalnál.

Erzsébet királyasszony is pénteken délelőtt személyesen helyezte el a ravatalra egy koszorút. A koszoru tiszta fehér virágból áll. Szósz fehér kaméliából, szál- fehér rózsából és 300 gyöngyvirágból van művészi ízlés- séssel összeállítva s a kertezett valódi remeke. Széles fehér selyem moire szalagjának mindkét felén gazdag arany hímzéssel e két szó áll: Erzsébet királyné. A szalag végéről arany rojtok csúsznak alá. A koszoru gömbölyű alaku s másfél méter átmérőjű. Úgy a koszoru,

mint a szalag fekete kreppfátyollal van bevonva. A király- asszony 10 percig időzött a ravatalnál, imádkozott s keservesen sirt.

A ravatalnál.

Budapest, febr. 21.

A nagy halottnak végbeszüt adott a király és nem- zet, s ugyanabban az időben, midőn gróf Andrássy Gyulát, kivisít az akadémiá büszke oszloposarnokából hogy a csóndes családi sírboltba helyezték, ugyanakkor tartja ő bevonulását a hallhatatlanság világába, mert azok, kik ma e ravatalnál sirtak nem egy társadalmi osz- tályt, nem egy ravast, vagy egy nemzetiséget, hanem az országot képviselték. A gyászoló a büszke kirá- lyi palotán is lebegett ép úgy mint a köz és magánépü- letében és egyesítette a király gyaszát a nemzetével. De nemcsak a magyar király, az osztrák császár, a mo- narchia dicsőséges uralkodója osztozik a nemzet gyá- szában, hanem az egész világ lelke, ameddig csak nagy- rabeszdni tudják a béke és emberiség művét, mint gyászvendég megjelent a ravatalnál és a hallhatatlan- ság koszorúja, melyet világtörténelem az emberiség nagyjainak nyújt magason lebegett a drága halott feje fölött.

Két órákor gyűlekezett a gyászoló közönség a gyászterem- ben. A testátelek és küldöttségek már 1/3 órákor helyeiken vol- tak. A ravatal körül emelvények voltak felállítva a király, az udvar és a gyászoló család számára. 1/3 órákor Széchenyi Béla, gróf a főrendházi küldöttség elnöke jelent meg, mindjárt utána Klótid főhercegnő Dorotyá leányával és fiatal László és Józseffel, kísé- retében voltak Nyáry Báró és Sztáry grófnő, a hercegnők mély gyászban voltak. Jelenvoltak az összes miniszterek, Schlauch, Schuster és Steiner püspökök, Nepesa báró, számos mágnás és tábornok.

Azonkívül Kálnoky és Kállay közös miniszterek, a külügy- miniszterium küldöttsége, Taffe miniszterelnök, Rensz, Nigra és Paget nagykövete, Oblumetzy, Plener és Szuesz osztrák kép- viselők.

A főhercegi család megérkezte előtt Simor hercegrímás jelent meg, asszisztáltak Hornig és Császká püspökök.

Pont három órákor érkezett meg O. Felsége a király, Szé- chenyi Béla gróf által fogadtatva. Amint O. Felsége az emelvényre lépett, a primás ajkáról felhangzott a halottas ima.

A király összekelésül kezekkel, arccal a megindulás kifeje- zésével, személt folyton a ravatalra iránytva, állva hallgatta végig az imát, a melybe a primás többször az elhunyt nevé említtette.

Amint az egyházi szertartás véget ért, előlépett Sztáry Jó- zsef koronász, a felsőház alelnöke, megható beszédben emlékeztet meg az elhunytról.

A beszéd befejeztével a király egy pillanatra a ravatalhoz lépett; majd elbuzsuzott Klótid főhercegnőtől, Gróf Széchenyi- től és a hercegrímástól, visszahajtott a várpalotába.

A temetés.

3 óra 25 perczkor lépett ki a király az akadémiá vestibula- ból: az egyházi szertartásnak vége volt. A király a palota előtt álló nyitott hintójába szállt és az ezernyi tömeg által néman üd- vözölve visszahajtott.

Azán következett a temetési menet. Gróf Pejácsevics a lovasság fővezére, maga vezényelt és jelt adott az indulásra. Oly impozáns kép tárult moss fel, minőt Bu- dapest nem látott.

A főparancsnok után a menet a következő rendben indult meg: Egy hadosztály es. és kir. lovasság, egy hadosztály honvéd huszár, egy csapat Rödich-gyalogos.

A katonai zenekar, egy gyalogos katona, mint a keresztívő. Az elhunyt lova feketében. Az entrepris egy lovas embere. Két lovas lámpavívő.

Három gyászkoesi teljesen koszorúkkal fődve. Az énekesek. A diakonok az apótlébanossal. Két szolgáló az elhuntnak rendjeivel.

A halottas ünnepi gyászkoesi, melyben a kasz két koszoru- val fódott koporsó fekdtt. Egy gyalogos alisztekhöz alakult díszszád, mely a koporsó körül díszeséül szolgál.

Egy páncezos lovas. Ezt követte a család élen az elhunyt két fia Tivaddal és Gyulával, mindkettő huszár egyenruhában, Gróf Batányi Lajos, gróf Andrássy Manó és Aladár. A tábornokok, felsőházi és alsó- házi tagok majd a küldöttségek tömött átláthatatlan sora követ- kezett.

Százezernyi tömeg hullámozott az utcákon melyeken a men- tet elhaladt.

A rend azonban sehol sem lett megháborítva.

A munkáskérdés.

A munkások kérdésénél humánus alapon való megoldása elodáshatatlanná vált. Ezt érzik a koronász-fők, éppen úgy, mint az Európa népei bekéjét markukban tartó diplomaták; a tőkepén- zesek egy, mint magok a munkások.

Mert ép oly égbekiáltó ez, valamint a magát művelnek nevezni szerető és a civilizáció minden romlottságát magába fújó gentri, pazar és telen élte. Hogy azon munkás, — a ki mindnyájunk kényelmére hajnalról sötét estig farad, dolgozik és verejtékét izzad, hogy munkájával kényelemben éljünk, hogy azon munkás és családjának becsületese hajlék, ruházat és étel helyett; a minden betegségek nyavalyájai szülő poshad, bűzhöd pinze, oda, vagy a szabad ég alatti földben van a lakása, ruhá- zatul piszkos rongyok szolgáljanak, — eledélül pedig csak a szá- raz kenyér jusson? Ez égbekiáltó bűn! Ez a legnagyobb igazsá- gatlanság.

A donok, formerek, gyárosok és egyáltalában a munkatádók szivtelensége és barbar bánásmódja a legközelebbi multhban majd Európáertze arra kényszerítette a munkás páriákat, hogy töme- gesen beszüntették a munkákat, véltén ezáltal a munkásadók arra kényszeríthetők, hogy azok belátva a munkások jogos követ- leseit, — kívánságaikat emberi módon szabályozandják. Es csak nagy nehezen sikerült fegyveres erővel a munkásokat lecsende- síteni, habár magok a munkatádók is igyekeztek a munkások helyzetén csekély béremelések által javítani; de a kérdés mind

ezideig végképen megoldva nem lett, csak elodáztatott. Pedig a munkáskérdés végleges és méltányos uton való rendezésének elodá- zása európai háboru kitörése esetén iszonyu romboló követke- zményrel lehetne; mert az éhes farkas a saját kolyköt is kész felállni, csak, hogy a maga nyomorult ölelet megmaradjon.

A munkáskérdés végleges rendezésének elodázásából nem- csak magára a von Európára, de az új világra is kiterjedő kö- vetkezményeit minden jovanul gondolkodni tudó ember belátta; de annak mikénti orvosolhatására ki sem gondolt, még maga a vas ember sem. Sőt ő munkások ellen a drakói szigort vélte, mint legalkalmasabb eszközt alkalmazni. De nem úgy gondolkodott ám, a németek fiatal, — de eszes császára. Ő a munkások kér- déséit egy a világ választottjait által megtartandó kongresszus ut- ján véli megoldhatni. Es úgy látszik, hogy ezen gondolat a leg- helyesebb és nagyon is a maga kelő idejében született szeren- eses gondolat ez, mert eskakis a világ bölcseséül alakulandó, hig- gadt tanácskormány képes azon módokat és eszközöket megálpu- táni, melyek segítségével a világhatalom fentartott és művelői re- szére kényelmet teremtő szegény munkások kérdése hosszú évekre méltányos módon meglesz oldható.

Mi nagyon szeretttük volna, hogy ha a munkások kérdé- nek a rendezése tíz-tizenöt évvel ezelőt megtörtént volna, és azon teménytelen milliárdok az emberiség színe javának kiir- tására beszeresztettek és mindegy újabb és újabb gyilkoló szerza- mok kieszelése után eldobott fegyvereként kiadattak a mely fogya- verek egyszerű-készert parádának lettek csak használva és eldobat- tak mint haszonzelhetetlen lom és melyök nélkül éppen úgy mint mostan bekében elheltünk volna e ezérra fordítottak volna. A megszerzett és mindjárt lomtárba eldobott gyilkoló szerzámokért kifodott milliárdokból egy óriási munkássápot lehetett volna megte- reteni és a munkások s azok családjai boldog megélhetését megállapítani s így nem lett volna szüksége a hatalomnak számtalanszor saját munkások népei ellen fegyvert használni és nem egyszer ártatlan vért ontani; pedig ezt beeheltet volna látni a politikusoknak valamint a hatalmasoknak is, hogy a munkások kérdése nem maradtak örökké rendezetlenül; mert az éhes kenyé- ret kíván és ha nem kaphat keserves verejtéke után annyit a mennyi neki és családjának élte fentartásához szükséges, azt azok- tól — kinek van, — ha kell erőstrákkal is elveszi.

Mi csak örülni tudunk a németek fiatal császára genálpu- tán, hogy ő volt az, a ki a munkáskérdés méltányos, emberséges és igazságos megoldását kezébe vette; de annál jobban örvendtünk annak a sok szótelen munkaadók által sanyagott munká- sok. A fiatal császár ezen lángelméjű gondolata és eszeleménye a történelemben mint a leghumánusabb ténye fog fényszedni.

Mi részünkről sanyagott embertársainak nevében a siker- hez hálnknak kifejezést adhatunk; mert a munkáskérdés szeren- eses megoldása — a népek békéjének legbiztosabb záloga.

Bereghy Endre.

Megyei s helyi hírek.

* Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Haller Gábor kolozsvári törvényszéki joggyakornokot a szabad- kai törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

* A helybeli ipartestületi tagok harmadizben megválasztott elnökük, id. Husveth István, tiszteletére a Matzicz-féle vendéglőben halpalkívást rendeztek.

* Hirdetmény. Zombor szab. kir. város törvényhatóságí bizottságának 1890. január 29-én 13. sz. alatt hozott és a nagy- méltóságú m. kir. helygymintérium 1890. február 16-án 7658. szám alatt kelt intézvényével jóváhagyott határozata alapján a zombori Sikara nevű erdőben létesítendő és 3291 frt 37 kr. építé- si költségű előirányzott vendéglő építésének vállalat utján leendő biztosítása ezéjlából 1890. évi március 2-án délelőt 10 órákor a városház tanácstermében zártajánlati versenytárgyalás tartatik. — A zártajánlatokba a fent összeget előirányzati költség 5%-a bánatpénzül esatolandó. — A részletes feltételek a városi mérnöki hivatalban betekinthetők. — Kelt Zomborban 1890-iki évi február hó 10-án tartott tanácsülésél. — Dr. Csíhás Benő, polgármester.

* Öngyilkosság. Walentinovics József, helybeli pékmester fia, ma délelőt egy nyilvános mulatóhelyen forgópisztollyal föbe lötte magát. — Tettenék oka ismeretlen.

* A zombori népköri iparos dalárda által f. évi febr. hó 1-én tartott dalestély alkalmával felü fizettek: Zimmermann Gyula 3 frt. Város László 2 frt 20 kr. Wolf Antal 1 frt 40 kr. Engel Mór 1 frt 20 kr. Wrancies Ferenccz 1 frt 20 kr. Pribil Ernő 1 frt. Schaffner Károly 1 frt. Bittermann Sándor 1 frt. ifj. Radoszavilyevics György 1 frt. Kollár József 1 frt. Darázs Antal 1 frt. Jakobesics János 1 frt. Lihárd Lajos 1 frt. Hoffmann Anna 1 frt. Bell Antal 1 frt. Nagy Bálintné 60 kr. Appelschoffer Ferenccz 60 kr. Lichtneckert Janos 50 kr. Pality Mátyás 50 kr. Karkisics Alajos 50 kr. N. N. 50 kr. Nevara Ferenccz 50 kr. Ne- vara József 50 kr. Bagó István 50 kr. N. N. 50 kr. Hanczmann Ignáczné 40 kr. Weszelovszky Mariska 40 kr. Kreemár Mariska 40 kr. Torók Károly 40 kr. N. N. 30 kr. Dr. Pavlovics Simon 20 kr. Buják József 20 kr. Zsuhory Antal 20 kr. Raab Balázs 20 kr. Meicher Lajos 20 kr. ifj. Bosnyák József 20 kr. Varga Piroksa 20 kr. Ugró Mihály 20 kr. Ujevich Lajos 20 kr. Bagyik János 20 kr. Császár István 20 kr. Neumann Samu 20 kr. Rud- lauf N. 20 kr. Bauer N. 20 kr. Araszky 20 kr. Fogadják a mélyen tisztelt felüfizetők a dalárda bálás köszönetet.

* A gazdasági érteztő január és február havi száma a következő változtatás tartalommal jelent meg: Titkári jelentés a Bics-Bodrogh megyei Gazdasági egyesület 1890. évi közgyűlésén. A Bics-Bodrogh vármegyei Gazdasági egyesület 1889. évi zárszá- madása. Törvényjavaslat a mezőrendéségről. Cukoripartermelés kísérlet Adán. Tanulmánytanz a hatvani cukorgyárbán. Felhívás a cukoripartermelés tárgyában. Kelebiai ménes története. Föld- művelésügyi m. kir. miniszter leirata az ezévi fedezetelési állomá- sokat illetőleg. Apró közlemény: A szőlőkarók és lugosozslopok tartásá tétele.

* Vettük a következő gyászjelentést. Dr. Spitzer Mór, úgy saját, mint neje Roza és testverei öz. Schwab Netzi, Spitzer Lázár, Spitzer Berman, Graf Marj nevében, fájó szívvel jelentik, hogy szerettetted anyja Spitzer Helén f. hó 20-án esti 8 órakor, életeinek 90-ik évében, hosszú és kinos szenvedés után, végelgyu- gúléssal földent, visszaadta nemest lelkét teremtetének. A boldogul- tnak fült része, folyó hó 23-án, délelőt 10 órákor fog lakásáról (Prokop-féle ház) a helybeli izr. temetőben örök nyugalomra té-

teti. Zombor, 1890. évi február hó 21-én. Béke és áldás örökjék drága hamvai fölé! A boldogulat siratják meg: Graf Vilmos veje, Spitzer Fani szül. Guszman meyeje. Özv. Springer szül. Schwab Loti és gyermeke, Gyürki szül. Schwab Gizella és férje, Karoly, Schwab Vilmos, Schwab Laci, Zschlachi szül. Schwab Jeni és férje, Graf Mór, Spitzer Adolf, Spitzer Vilmos, Spitzer Katalin, unokák és dédunokák.

* **Meghívó.** Baján 1889. évi február hó 23-án esti 8 óra-
kor a „nemzeti szálloda” nagytermében zártkörű haty-bál tartatik, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívja, a rendező bizottság.

* **Háromven szep lap.** A magyarországi területéről kitiltott „Male Novine” nevű belgrádi szerb lapnak Magyarországra szent példányai eddig „Sumadija” név alatt jelentek meg, most meg „Gruzanin” név alatt. Erről a zombori postahivatalról egy utasítással értesítette a postaigazgatóság, hogy a szóban lévő lapra, bármily cím alatt jelenjen meg, sem előfizetéseket ne fogadjon el, sem példányait ne kézbesítse.

* **A esendőparancsnok körüja.** Földváry Lajos báró a szegedi II. számú esendőkerület parancsnoka két héten szemle-körútra indult a Bácskába.

* **Bagi Gyula jutalomjátéka** f. hó 24-én, hétfőn lesz, mely alkalommal Sardoul hírneves színműve, „Fédorá”, adatik. Bagi jutalomjátéka nagy közönséget fog vonzani a színházba.

* **Leválták az újját.** Özv. Vinkovicsné Márk nevé 12 éves fia f. hó 18-án este nagy jajjal lármázta fel a stajer utcát. Anyja és az összegyűlt nép nagy reménytelére mutatta jobb kezét mely egészen véres volt s melyről a mutató ujj le volt vágva. Mint a szerencsétlen gyermek mesél, az árókól előgrott két ember, megragadták s egy pillanat alatt leválták a mutató ujját és elszaladtak. Az esetet még az este bejelentették a rendőrségnek, mely ez ügyben a vizsgálatot rögtön megindította.

* **Furesa bosszúállás.** Egyik zentai fiatal iparos, az anyós nyelvtől üldözötve, ennek házánd megjelent, hogy boszuját némileg kitöltsé rajta, a petroleumos lámpát a kutha dobta. Az anyósnak mit volt tenni, a kutat utoljag kizsíratták. Azóta az anyós, — okulva a multon — vőjét megbesélt, mert hátha jövőre lampá helyett majd ő repül a kut fenekére.

* **A belügyminiszter közegészségügyi évi jelentése.** Teleki Géza gróf belügyminiszter az ország 1886. évi közegészségi viszonyairól egy terjedelmes évi jelentést adott ki, s abból egy példányt hatóságunknak is megküldött. Az évi jelentés, a mely egy vaskos kötetet képez, nagyon érdekes adatokat tartalmaz az 1886. évi közegészségi viszonyokról.

* **A postalgazgatóság contra Rédey.** A volt bajmoki jegyző, Révész Ernő bajmoki postamester bosszúból leváltott meg sértésével vádolta. A vád alaptalansága kiderülve, a postalgazgatóság alaplatnál rágalmatost tisztviselőjének most úgy szerzett elégtételt, hogy maga Révész a vád elejtését kérte, a postalgazgatóság a vádat fontartotta.

* **Bajmokon Állás Antal** volt községi bíró, ki üldözötési mániában szenved, a napokban rálott a levelhordóra. — A bünye-nyitő eljárás elejében folyamatban tetétt.

* **A szerb kongresszusra** küldendő képviselők választása a választási szabályok értelmében a következő helyeken történtek: A karloői érseki megyében: Karloeca, Ó-Pazua, Zimony, Mitrovicza, Ruina, Dajla, és Erdővég. 7 polgári és 5 egyházi képviselővel. A pakraeci püspök megyében: Pakraec, Uj-Gradiska, Belovár I., Glina II. és Szlatina, 5 polgári és 3 egyházi. A Karolyvárosban: Petrina, Losztajnicza, Glina I., Glina II., Szluny I., Szluny II., Plaski I., Plaski II., Otocsac, Kozenicza, Goszpics, Graesac, és Karolyváros, 13 és 5 polgári egyházi. A budaihan Szt.-Endre és Mohács, 2 polgári és 2 egyházi. A bácsiban: Ujvidék, Ó-Palanka, Ó-Bece, Jozseffalu, (Zsabiya), Sztapár, Szabadka és Zombor 7 polgári és 3 egyházi. A temesváriban: Temesvár, Nagy-Kikinda, Mokrin, Franyova, Módos, Nagy-Beeskerek, Nagy-Szt.-Miklós és Arad 8 polgári és 4 egyházi. A versceiben: Versce I., Versce II., Ulma, Fehértéplom, Kubin, Czepaja, Perlasz és Panecova 8 polgári és 3 egyházi. Ezek szerint van 46 kerület 50 polgári és 25 egyházi képviselővel. — Ujvidéken február 18-án megtartott ellenzéki értekezleten alig voltak 100-an, többnyire ujvidéki és közel környékbeli kereskedők és iparosok Szlavoniából csak néhányan, Horvátországból pedig senki sem volt jelen. Az értekezlet nem állított fel jelölteket, hanem kimondotta hogy legjobb lesz, ha a keületek korlátlanul, minden befolyá nélkül választják képviselőjüket. Ez annak a jele, hogy az ellenzék frakciói vezérszerepét elvesztette, és hogy a szerb nép ezental Ujvidéket nem fogja Athénjének tekinteni. Mióta Polit dr. vette át a „Branik” méréskelt ellenzéki lap szerkesztését, az ugynevezett szerb nemzeti párt szintén kezd bomlani. Politnak ellenjelölje Ujvidéken dr. Sztajanovics, Szabadka, Zombor, Nagy-Kikinda, Temesvár és Nagy-Beeskerek szerb intelligenciája az ujvidéki értekezleten nem vett részt, hanem külön értekezletnek és patriárcha jelöltül Brankovics Györgyöt szemelték ki. — A Branik pártiak, mint nekünk Ujvidékről írják, szintén értekezletet tartottak, melyen 50—60-an jelentek meg különböző vidékekről s elhatározták, hogy minden kerületben állítsanak fel jelöltet. A radikálisok, vagyis a „Zasztava”-pártiak Bácskában, Bánában és Baranyában bizonyos foglyok fognak, mert az iparosok és a pörnep a „Zasztava” körül gyűlnek állást. Hogy Horvátországban miként fognak kiírtani a választások, az bizonytalan. A patriárcha-jelölt Brankovics György temesvári püspök, a kit a „Branik” és a „Zasztava” egyik része pártot; a „Zasztava” többsége pedig Zsifkovits Teofán karolyvárosi püspök mellett foglal állást.

* **Meghívás.** A „zentai tanári kör” a nagybőjt folyamán vasár- és ünnepnapokon délutánonként 3 óra-
kor a közs. gymnasium rajztermében egy-egy népszerű előadást tart melyre Zenta város közönsége tisztelettel meghívatik. Targyroszat: 1. Febr. 23-án „Petőfi Sándor élete és költsége.” Előadja Szász Lajos ur. — 2. Márcz. 2-án „A különböző utazások ezéja Afrikában s az azokkal járó nehezségek.” Előadja Orvény Ivan ur. 3. Márcz. 9-én „Világbiro Nagy Sándor.” Előadja dr. Ferenczy Alajos ur. — 4. Márcz. 16-án „A galvanizmus és a villamdelejes táviró (telegráf) kísérletekkel.” Előadja Czehe Győző ur. — 5. Márcz. 23-án „Augustus császár és kora.” Előadja Mészáros Lajos ur. — 6. Márcz. 25-én „A forradalmak indító okai.” Előadja Virág István ur. — 7. Márcz. 30-án „A Hunyadi-ház és a törökök.” Előadja Tóth Lajos ur. — A t. közönség a pontos megjelenésre, az előadások végének bevárására és a gymnasium épületében a dobányzás abbanhagyására kériük. Zentán, 1890. évi febr. 12. Szűcs Lajos, a zentai tanári kör elnöke.

* **A szerb nemzeti szabadelvű pártból,** mint egy ujvidéki táviratunk jelenti, Zmaj Jovan Jovanovics, a szerbek híres költője, kilépett. Kilépése okát betegeskedését hozta fel.

* **Az ujvidéki gyilkosság.** Tomics Josa bűnügyében, mint nekünk írják az ujvidéki kir. törvényszék márczius 10-re tőzte ki a végítárgyalást. A tárgyalás a megyeház nagytermében lesz.

* **Az orosz énekesek és a belügyminiszter.** Szlavjansz-
kij Agrenev Dimitrij magyarországi körútján el akart látogatni euekarával a vidéknek néhány olyan városába is, a melyeknek nagy szerb közönsége van. E városok voltak Zombor, Panecova és Ujvidék; ide küldték most Aradról az orosz énekesek. A társaság vezetői, Szlavjanszkij és neje, kik mindenütt igen tapintatosan viselkedtek magukat, ezuttal különösen gondoskodtak arról, hogy politikai demonstrációkra, holmi nemzetiöségi tüntetésekre ne használja fel senki az ő szereplésüket. Az énekes társaság lelke, Szlavjanszkija Olga asszony fölkeríté Hadzsis Antal Kisfaludy-társasági tagot, az Ujvidéken lakó kiváló szerb költőt is, hogy — ha szükséges — használja fel befolyását a kedélyeknek ilyen irányúban való hangolására. — „Mi nagyon óvatossá vagyunk”, mondja lelelében, „óvatossá annyira, hogy még a budapesti 6-hitű templomban sem énekelünk, mert ebben is láthatnak volna egyesek politikáit. Hogy a magyar, nemet és szerb közönség együtt tapasztaljon a szlav művészetét; ez az elhatározásunk és sommi más”. — Nem tudjuk, készült-e valami demonstráció a szerb túlsók között, de valószínű, hogy az orosz énekesek kegyetes ünnepe az aradi vértanú-emlék előtt elvette tőle a kedvét azoknak, akik esetleg készülnék demonstrálni. Teleki Géza gróf belügyminiszter mindamellett jónak látta, hogy a szerbeknek tüntetésekre neesak kedve, de alkalma se legyen. Ebből indulván ki, — mit értesítünk — meg nem engedte, hogy az orosz énekes társaság hangversenyt rendezzen a szerbek között, Panecován, Zomborban és Ujvidéken.

* **A szerb kongresszus ügyében** az ujvidéki lapokban esimált folytonos ígatusok ellensúlyozására a szerb nép tekintélyes és vagyonosabb osztálya Nagy-Kikindán febr. 23-án és Zomborban febr. 27-én értekezletet fog tartani a kongresszus képviselői választására vonatkozó előszöveket megtefele, a jelöltek felállítására és az ujvidéki túlzott omladina partól való emancipációs tárgyában. A klerikális körökben is párt alakult, mely Bazilian bási püspököt állítja fel patriárcha-jelöltül. Tudvalevő, hogy Bazilian adminisztratori kinevezése a szerbek közt nagy felütést, bosszúságot és kínos hatást keltett, minthogy az egyházmegyei bizottságnak sokszor nem egészen illő módon viselkedett és annak egyes tagjaival szemben illetlen kifejezéseket használt. Azután még nem tud magyarul, műveltsége pedig meglehetősen alacsony fokón áll. Az eddigi mozgalmakból már most világosan kivehető, hogy a választó hívek három pártból esatlakoznak. E pártok a következők: Az ellenzék (Zasztava) párt, melynek kizárólagos jelöltje a budai 86 éves püspök. Ha ezt a korona nem erősíti meg mindannyian azonnal kilépnék a kongresszusból: az ugy nevezett nemzeti párt, melynek egy része szintén a budai püspök mellett van, de ha a kormány választást visszautasítja, Brankovicsra fog szavazni. E párt programja azonban a legközelebb tartandó nagykikindai és zombori értekezleteken lényeges változást fog szenvedni és pedig alkalmasint aztál, hogy Sztokjovics budai püspök teljesen mellőzni fogja. A harmadik a klerikális párt, mely esupán a karloeci és a bási püspöki megyékben talált némi talajt, és Baziliánt állította fel jelöltül.

(Kiadó lakás.) A futózában egy emeleti 3 szobából, konyha, pince, és padlásból álló lakás; továbbá egy alkalmas műhely-helyiség kiadó. Bővebbet ezen lap kiadóhivatalában.

Ball Weidenstoffe von 60 hr. bis fl. 6.35 p. Meter (ca. 2500 verch. Wehens) vert. roten und hüdweisse porto- und zellulose das Fabrik-Verbot G. Henneberg (St. u. N. Spofier.) Zürich. Wafer umgebend. Briefe loffen 10 fr. Porto.

A tiszapartí vasut mentrendje.

Szabadkától Ó-Becsőig.		vegy. v.	vegy. v.
Szabadka	indul	*4.50	3.51
Verusics	"	*5.20	4.23
Ó-Kanizsa szállás	"	*5.42	4.45
Bogáros	"	6.06	5.11
Elágazás Horgos felé	"	6.25	5.30
Zenta	"	7.09	5.59
Ada	"	7.48	*6.38
Mohol	"	8.46	*6.56
Petrovoszelló	"	8.28	*7.18
Ó-Bece	érkezik	8.25	*7.45
Ó-Becsőtől Szabadkáiig.		vegy. v.	vegy. v.
Ó-Bece	indul	*5.00	4.12
Petrovoszelló	"	*5.30	4.44
Mohol	"	*5.50	5.06
Ada	"	6.05	5.24
Zenta	"	6.59	*6.18
Elágazás Horgos felé	"	7.07	*6.26
Bogáros	"	7.34	*6.51
Ó-Kanizsa szállás	"	8.00	*7.17
Verusics	"	8.22	*7.39
Szabadka	érkezik	8.39	*8.06
Szegedről Zentáig.		vegy. v.	vegy. v.
Szeged	indul	2.31	
Röske	"	3.01	
Horgos	"	3.31	
Martonos	"	3.57	
Ó-Kanizsa	"	4.29	
Adorján	"	4.57	
Beágazás Szabadka felé	"	5.17	
Zenta	érkezik	5.25	
Zentáról Szegedig.		vegy. v.	vegy. v.
Zenta	indul	6.44	
Beágazás Szabadka felé	"	6.52	
Adorján	"	7.14	
Ó-Kanizsa	"	7.49	
Martonos	"	8.03	
Horgos	"	8.39	
Röske	"	8.58	
Szeged	érkezik	9.23	

A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kitüntetve.

A esillaggal jelölt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig terjedő éjjeli időt jelentik.

Színház.
Mult számunkban közbenjött akadályok miatt a 1890. évi megemlékezni az „Eiffel torony kisasszonya” című műveiről, a mivel ugyan nem nagyott mulasztottuk. Nagyon kívánánk volt jutalomjátéka, a közönség óriási részvétele mellett, a mely éppen megfelelt az esti kaszinói dalnokverseny nagy sikerének. Eiffel kisasszony parisi hangzása nem dacára, eredeti magyar származás, és a legboldandabb mindama boldonságok között, a miket a drámai irodalom ebben a genreban fölmutatni képes. Bármilyen fogyatékos volt is az előadás anyagi sikere, a művészi siker még meghaladta; odaát Vartyogon bizony jobban csináltak.

Szerdán a „Czigánybárá” adatot másodszer. Kovács Ilka egészen kedvünkre adta Szaifi szerepét és a közönség is már gyakoribb tetszésnyilvánításokkal biztatta az új primadonnát. Az igazság érdekében ki kell még jelentenünk, hogy a multkori tudósításomban Kovács Ilka kissé sajtószéri kiejtését „érdekes-nek találtuk, s csak a sajtóhibák maliczius daemona jelezte azt „érdes-nek. Nogrady, Deak és Szekulics Ida, a ki csakugyan „halad”, méltók a megemlékezésre.

Csütörtökön „Czeziel házassága”, Csiky Gergely egyik újabb és leggyöngébb színműve került előadásra. Breznay Anna minden tekintetben dícséretelmőan adta a Czeziel szerepét, meg-Bagi a fiatal Radnoty bárónak fából vaskarika szerepével bírközött, több igyekezettel, mint eredménnyel. Mátyra, Deak, Halmay jól betöltötték szerepeiket.

Pénteken „Lumpaczius Vagabundus” régi bohóságai kísértettek a színpadon, élénk derűltségre kelteve a népcsofodás szóranyos közönségét. (Bocsanát, kritikus ur, a színpal „rendkívüli előadás”, nem pedig „népelőadás”-t hirdet! — Szedőgyerek.)

Pattantyúk.

Ez is előmenetel.
— „A Keresi fiám az idén szép előmenetelt tett. Tanaly 46 közt volt az utolsó, az idén csak 33 közt.”
Szegény néptanítók ne panaszkodjanak, mikor még a tanfolygúelők is kénytelenek mellékeresni utat járni, hogy „megélhessenek. Van köztük három Halász (a heves-, a szolnokdomboka- és a baranya megyei); 3 Kovács (a somogy-, a szathmari és kiskülföldömei); 2 Molnár (a hunyad- és hevesmegyei s. tül.); 2 Szabó (a hont- és a sopronmegyei s. t. Papp: a biharmegyei s. t. Sipos: a mármarmegyei Schreiber.
A restauráció után.

A Tulajdonképpen az a szerencséd, hogy azt az 1500 frtos állást nem kaptad meg.
B. Hogyan érted ezt, te bagó?
A. Hat csak úgy. Gábor pajtás, hogy te akkor megnősültél volna.

A szánaköz gazember.
Vadlott: (a birakhoz) Uraim! ha van érző szívök, hát mentenek fel, már az igen tisztelt védőm kedvéért, hogy fiatal ügyvéd létere nagyobb praxist szerezen.

A drága cipészek.
— „Nem tetszék tapasztalni, hogy a zombori cipészek olyan nagyon drágák?”
— „Nem mondhatom, mert még sohasem vettem.

Irodalom.

— A „Magyar Szemle” második évfolyamát oly sikerrel kezdte meg, a mi nemcsak a lapra nézve, de a szépirodalom minden őszinte beáitjának a legnagyobb öröme. Mert a „Magyar Szemle” magas ezleket szolgál: minden egyéb eszköz mellözésével a szépirodalmi olvasmányokat akarja megkedveltetni a haza minden részében és szomorú irodalmi viszonyokat törekszik megváltoztatni hataimas, bátor, pártatlan, igazságos, szókimondó kritikával. És ime a közönség megértette a „Magyar Szemle”-t, mert seregesen csatlakozott zászlaja alá, s a mi legörvendesebb, különösen a művelt hölgyek fogadták a „Magyar Szemle”-t lángoló lelkesedéssel. De ezt a „Magyar Szemle” valóban meg is érdemli. Mert rendkívül gazdag tartalmú, változatos, élvezetet, szórakozást nyújtó, kedves hetilap, melyben a család minden tagja megtalálhatja a maga kedves olvasmányát. S a mellett a „Magyar Szemle”-nek egyik specialitása, hogy mindig és mindenkiel szemben megmondja az igazat. Ez a kritikai része oly érdekesítőt, hogy minden egyes számát mohón kapkodják. Mert nem száraz okoskodásokból áll, hanem szellemes, esepős, találó megjegyzésekből. Aki ezeket egyszer olvassa, megszereti a „Magyar Szemle”-t melyből a kiadóhivatal (Budapest VI. Uj-utca 24. sz.) kívánatra mindenkinek szívesen küld ingyen és bérmentve mutatványszámot.

— **Törödékek** tíz éves emigratinnális élményeimből* című munkára hirdet előfizetést. Dancs Lajos nyugalmazott m. k. honvéd-örnag. 1848/49-iki honvéd kapitány Nagy-Szöllősen. (Ugoesamegye). A mű, mely Székely Simon nyomdász kiadásában február végén jelenik meg Nagy-Szöllősen, a következők szaka-
szkból fog állni: 1. Hogyan jutottam Konstantinápolyba? 2. Hogyan menesztettem Amerikába? 3. Amerikában. 4. A Hungarian Earmon. 5. Hogyan lettem vivő-mester? 6. Hogyan érkeztem Amerikából haza? — Sok ilyenmű munka látott már napvilágra, szükség is van valamennyire, mert azon diótörödékek megrasá-
gok ezek szolgálatilag az adatokat s a mai kor gyermeke ezekből tanulhatják meg, hogyan kell szeretni a hazát s mennyi szenvedés volt osztályrésze azoknak, a kik a világ minden pontján szétszórva otték a hontalanság keserű kenyereit. Azon örömmel ödvözölj a szerzőt, ki e mű megírására vállalkozott, melyben Mészáros Lázár volt hadügyminiszternek és Hajnuk Pal volt rendőrőrnöknek, a szerző bírtokában lévő levelei is felhasználhatnak. — Ezzel kapcsolatosan megemlítünk, hogy a szerző két érdekes levelet kapott a napokban Kossuth Lajostól, melyekben a 88 éves agg kormányzó beható elmelel. terjedelmű és fáradságot nem kímélő részletességgel írta körül a Dancs Lajos által tőle kért véleményét és feleletét, mely a „Törödékek tíz éves emigratinnális élményeimből” című munkára vonatkozik. Az első levél tárgyalja tulajdonképpen a fölvetett kérdést a Törökországban való tartózkodás és viszonyokra, különösen pedig Kossuth személyes biztosságára vonatkozólag; a második levél, mely utána két nappal érkezett, csak az elsőnek kiegészítő, illetőleg kibővítő részét

